

ఉ గా ది ఉ ప దేశం

శ్రీమతి పడ్డి కృష్ణవేణి

అప్పుడే ఆఫీసునుంచి వచ్చి శ్రీమతి ఇచ్చిన కాఫీసేవించి ఈ జీచెరులో కూర్చున్నాడు ప్రకాశం. ప్రకాశం వింత మనో ప్రవృత్తికలవాడు. ఎప్పుడూ ఎవరినో ఒకరిని ఏడిపించటం అతనికి సరదా. కూర్చోలో కూర్చున్నాడన్నమాటేగావి అతనికి తోచటంలేదు. కారణం ఏడిపించటానికి ఎవరు లేకపోవటమేనని పాఠకులు గుర్తించాలి. వెంటనే శ్రీమతి స్మృతి పథం లోకి వచ్చింది. శారద కాస్త మాటంటే చాలు ఏడుస్తూ కూర్చుంటుంది. ప్రకాశం వెంటనే సీరియసుగా భార్యను పిల్చాడు. ఆమె ఏదో పనిమీదవుండి పలకలేదు.

“ఏమేవ్! ఇల్లారా” అంటూ గావుకేక పెట్టాడు.

“ఎందుకండీ అంతలోకేకలు? ఏం పనొచ్చిందిప్పుడు?”

“ఏం పనా! వల్లకాటిపని-తెల్పిందా?”

“బాగుంది మీవరస - మీతో ఏది మాట్లాడినా తప్పే.”

“నాతో ఏది మాట్లాడినా తప్పయితే మాట్లాడం మానేసెయ్యి.”

“పోనీగానిండి! మీరు విలిచినపనేదో చెప్పండి.”

“ఎల్లుండి పండగకదూ?”

“యేం పండగా! ఉగాది పండగకదూ!”

“పండగ యెల్లుండయితే నన్నేం చెయ్యమన్నారు?”

“నిన్నేం చెయ్యమనటంలేదు-మీవాళ్లు పిలవలేదేమని అడుగుతున్నా?”

“మొన్ననేగా సంక్రాంతికి పిల్చారు. వాళ్ళను ముప్పతిప్పలుపెట్టి వచ్చారు చాలదూ!”

“నేను వాళ్లని తిప్పలు పెట్టానని అన్నావుగాని మరి మీవాళ్లుచేసిన పని బాగుందా!”

“మావాళ్లేంచేశారు?”

“ఏం చెయ్యాలి! నాకునచ్చని సిల్కు పంచెలెందుకు పెట్టాలి?”

“అయ్యో! ఇదేం చిత్రమండీ! దసరాకు నూలుబట్టలు పెడితే ఇవేం బట్టలు అల్లడికి సిల్కు బట్టలు పెట్టాలిగాని అన్నారామెను. ఇప్పుడని పెడితే అవిగాదంటే ఇంక మీకు పెట్టడెలాగు!”

“పెట్టేవేమిటో అల్లుళ్లనడిగి పెడతారా? మామగార్లు అల్లుళ్లముఖ వైఖరిని

బట్టి ఆయాసందర్భానుసారముగ నడుచుకోవాలి గాని ఎమి తెలియని సంగనాచుట్లగా వుండటం బాగులేదు,”

“అల్లుళ్లని అందర్ని కలపకండి. మీ వంటి వింత మనో ప్రవృత్తులు గల అల్లుళ్లుండటంచాల అరుదు. మానాన్న గారికి ఎన్ని జన్మాలనుకృతంవల్లనో మీరు దొరికారు. ఒక్క-గానొక్క కూతురునైనందుకు వారిమనసుకు సంతోషంలేకుండా పోయింది. ప్రతిపండగకు ఏదో ఒక పేచీలతో సరిపోతున్నది.”

“ఏమిటి నీవాగుడు? మీ వాళ్లకు సంతోషంలేదని విచారిస్తున్నావుగాని నాకు మాత్రం సంతోషంవుందా! మీ వాళ్ల చేతలకు నేను విచారిస్తున్నాను.”

“అందుకనే ఈ పండుగకు మన ఇంట్లో మనము, వారి ఇంట్లోవారు వుంటే అందరి మనసులు ఆనందంగా వుంటాయి. వారు పిలవలేదని అడగటమెందుకు? యిప్పుడు ఈ వాదోప వాదాలెందుకు?”

“ఎందుకేమిటి? అదొకసరదా, మామ గార్లు అల్లుళ్ళని పిలవడం, వారు వెళ్ళటం మొదలయినవన్ని లాంఛనప్రాయాలు. అయినా ఈపాటికి మీ నాన్న వస్తూనే వుంటాడు.”

“ఈసారి ఖండితంగా నేను రాసని చెప్తాను.”

“అబ్బో! ఈ మాటలకేంటే నాన్నే వచ్చి పిలుస్తుంటే వెళ్ళకుండావుంటావా! అయినా చూస్తాగా ఎల్లా వెళ్ళవో?”

“వెళ్ళకుండా వుంటావా అంటున్నారు, మీరురారా?”

“నేనెందుకు? నేవస్తే మీవారి మనసులకు సంతోషంవుండదు. ఒక్కగా నొక్క కూతురివైనందుకు నీవే వెళ్ళు వారికి సంతోషంగావుంటుంది” అంటూ ఒక గంటసేపు భార్యను ఏడిపించి బజారుకు వెళ్ళాడు. శారద ఇంటిపనుల్లో నిమగ్నరాలయిందన్నమాటేగాని మనసులో చాల బాధపడుతున్నది.

మర్నాడు ఉపయాన్నే గొపాలంగారు కూతుర్ని అల్లుణ్ణి తీసుకు వెళ్ళటానికి వచ్చారు. ‘శారదా! అరుగో మీ నాన్న గారు వచ్చారు. కాళ్ళు కడుక్కోటానికి నీళ్ళు తెచ్చి ఇయ్యి’ అని పిల్చాడు. కాని భర్తమాటలను నమ్మలేదు శారద. “ఏమండీ! అంతాకులాసాయేనా? మీమాటే అనుకుంటున్నాము.” అని మామగార్ని పలుకరించాడు.

“కులాసాగానే వున్నాము నాయనా. అమ్మాయి ఏది?”

“మీ అమ్మాయి నామాటనమ్మటం లేదు. మీరే పిలువండి”

“శారదా! ఏం చేస్తున్నావమ్మా?”

“అ! ఎంత సేపయింది నాన్నా! వచ్చి వారంటుంటే వేళాకోళమనుకున్నా అమ్మ కులాసాగావుందా? ఏదో సనిమిద వచ్చి నట్టున్నావు?”

“పనేముండమ్మా. రేపు ఉగాదిపండుగ కదూ. మిమ్మల్ని తీసుకు వెళ్దామని వచ్చాను. త్వరగా ప్రయాణమవండి.”

“ఈసారి ఆయనరారట. నన్నే వెళ్లమన్నాడు.”

“అదేమిటి ప్రకాశం! మా అమ్మాయి కంటెనీవేముఖ్యమైనవాడివి. నీవులేని పండగేమిటి?”

“నేవస్తే మీకుసంతోషం వుండదని మీ అమ్మాయి విచారిస్తున్నది. అందుకని రానన్నాను.”

“అదేమిటి శారదా! తప్పగాదూ! అతనివల్ల మాకెప్పుడు విచారంలేదు.”

“అదికాదునాన్న! నిన్నటినుంచి ‘నువ్వు పండుగకు పిలువలేదని అల్లుడిమనోభావాలు గ్రహించిబట్టలు పెట్టాలని అంటున్నారు. అందుకని ఏ బట్టలుపెట్టినా నచ్చవుకదా అల్లాంటప్పుడు అక్కడికెందుకు! మన ఇంట్లోనేవుంటే వారికి, మనకు సంతోషంగ వుంటుండని అన్నాను.”

“తప్పమ్మా! అల్లాఅనకూడదు. అతనల్లా అనడంకూడా ఒక విధమయిన ఆనందమే.

ప్రపంచధర్మం అంతే. మామగార్లు మీన అల్లుళ్లు అలగటం, ఎంతపెట్టినా అల్లుళ్లకు తృప్తిలేదని మామగార్లు మానమవలంభించటం అనాదినుంచి ఆచారమైపోయింది. అంతేగాని మరేంలేదు. ప్రకాశం త్వరగా ప్రయాణమవండి. సాయింత్రానికి ఇల్లు చేరకపోతే మీ అత్తగారు కంగారు పడుతుంది.”

“అల్లాశేలెండి. శారదా! త్వరగా భోజనాలు పూర్తిచేసి ఇల్లు సర్దుకో-రైలు టయమవుతున్న”దని భార్యకు చెప్పి మామ అల్లుడు మాట్లాడుకుంటూ కూర్చున్నాడు. శారద త్వరగా పనులన్ని చేసుకొని ప్రయాణమయింది. ముగ్గురుకలసి స్టేషనుకు చేరారు.

సాయింత్రమయిది గంటలకల్లా గోపాలంగారు కూతురు అల్లుడితో సహా స్వగ్రామం చేరుకున్నాడు. శాంతమ్మగారి ఆనందానికి అవధిలేకుండావుంది. “ఇరుగో నీకూతురు అల్లుడు నీ కప్పచెవున్నా”నని గోపాలంగారనగానే “నాకేగాని మీకు మాత్రంశారా?” అని శాంతమ్మగారన్న మాటలకు అందుడు నవ్వుకున్నాడు. రాత్రి భోజనాలయినతర్వాత కులాసాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ పడుకున్నాడు.

తెల్లవారింది అందరు తలంట్లుపోసుకొని పిండివంటలతో భోజనాలు చేసారు. క్రొత్తపండగవూట అందుకు ఆనందం గావున్నారు. ప్రకాశంగదిలో పడుకున్నాడు. గోపాలంగారు పేపరుచదువుకుంటున్నారు. సాయంత్రమయింది. ఎప్పుడూ పెండలాడే అల్లుడికి బట్టలు పెట్టే గోపాలంగారు ఈసారి మాత్రం నావకాశంగా కూర్చోని పేపరు చూస్తూ వుండటం శారదకు ఆశ్చర్యాన్ని కలుగజేసింది. “నాన్నా! నాన్నా!” అని పిల్చింది. “ఏమిటమ్మా శారదా!”

“సాయంత్రమయింది. మరి ఆయనకు బట్టలియ్యి.”

“ఈ సారి బట్టలుకొనదల్చుకోలేదమ్మా. మొన్ననేగా పెట్టింది, చేతిలో డబ్బులేక ఇబ్బందిగా వుంది.”

“అల్లాంటప్పుడు ఎందుకు పిల్చావు?”

“పిలిస్తే తప్పేముందమ్మా! క్రొత్త ఉగాది నాడు అందరము ఉల్లాసంగా కాలంగడపవచ్చని పిల్చాను.”

“బాగుంది. ఆయన ఇంటికి వెళ్ళాక బట్టలు పెట్టలేదని సాధిస్తుంటే నేను సహించలేను బాబు.”

“మరేం చెయ్యనమ్మా! పోసి కొట్లోకి వెళ్లి అప్పు తెస్తాలే” అని చెప్పి గోపాలంగారు బజారుకు వెళ్ళబోతుండగా గదిలో నుంచి ప్రకాశంబయటకువచ్చి “నూమ గారూ ఆగండి, ఇప్పటివరకు మీకు మీ అమ్మాయికి జరిగిన సంభాషణంతా విన్నాను. మీరు బట్టలు పెట్టకుండా వుంటేనే నాకు

సంతోషం గవుంది. ప్రతిపండగకు అల్లుణ్ణి పిలవటం వారికి నచ్చిన బట్టలు పెట్టడం మొదలయిన పూర్వచారాలన్ని ఈనవయుగంలో నశించాలని నా ఉద్దేశ్యము. అదీగాక మీకు ఒక్కగా నొక్క కూతురు కాబట్టి ఎల్లాగో పెద్దారు. మిమ్మల్ని ఆదర్శముగా పెట్టుకొని నలుగురు పిల్లలు గల కుటుంబము లెంత ఊర్భిస్తున్నాయో తెల్సా? కాబట్టి ఈ రోజునుంచి నామాట విని ఈ వెర్రెలాంఛనాలుమా నెయ్యండి. ప్రతిపండగకంటే ఈ ఉగాది పండగే నాకెంతో సంతోషం గవుంది. లేనిపోని కొరతలు పెట్టుకొని మనసులు పాడుచేసుకోకండి,” అని మామ గార్ని ఊరడించాడు. శారదా! “ఇదేనా నీ పుత్రప్రేమ. నామూలంగ మీ వాళ్లకు సంతోషం లేదన్నావుగాని ఇప్పుడు నీవు చేస్తున్న పనేమిటి? తండ్రి కష్టసుఖాలతో నీకు నిమిత్తం లేదా?” అని భార్యను మందలించాడు.

“నీవు చాలా మంచివాడివి ప్రకాశం. నామగార్ల కష్టసుఖాలను అవగాహన చేసుకున్న అల్లుడివంటే నీవే. నీవు చెప్పిన ఈ ఉగాది ఉపదేశాన్ని అల్లుళ్లందరు ఆచరణలో పెట్టగలరని ఆశిస్తున్నా” మన్నాడు. అత్తమామలు ఈ విశంభినామ సంవత్సరమే వారికుటుంబాన్ని ఆనంద సాగరంలో నోలలాడించినది మురిసి పోతున్నారా ముసలిదంపతులు, మామ గార్ల మీద చాడిచేసే నవీన అల్లుళ్లందరు ప్రకాశంగారి ఉగాది ఉపదేశాన్ని ఆచరణలో పెట్టగలరని ఆశిస్తున్నా!